

Min specialevejledning

Det er en lang proces at skrive et speciale, og det er som regel også hårdt og præget af tvivl, selvom du selv har valgt – og forhåbentlig interesserer dig for – emnet. Et af de vigtigste værktøjer til at klare sig helskindet igennem, og som har stor betydning for både processen og det færdige produkt, er samarbejdet med specialevejlederen.

Det er min erfaring, at de bedste specialer udspringer af forløb, hvor forventningerne mellem den studerende og vejlederen har været afklarede, og hvor der har været en åben og ambitiøs dialog hele vejen. Dette dokument er derfor en kort introduktion til, hvordan jeg vejleder specialer og til, hvad jeg forventer af mine specialestuderende. Der er *ikke* tale om et bindende aftale-dokument, og du er *ikke* garanteret topkarakter, selvom du læser og følger det. Der er tale om et oplæg til forventningsafstemning, så alle parter er mere indforståede med, hvordan processen kommer til at forløbe.

Hvilke specialer vejleder jeg?

Jeg vejleder specialer om ”all things digital” – men mine faglige spidskompetencer ligger inden for følgende områder: Dataficering og digitalisering, medier og journalistik og digitale forretningsmodeller. Mit perspektiv er overvejende på organisationer, institutioner og strukturer og er sociologisk funderet. Jo fjernere vi bevæger os fra disse emner, jo større bliver hullerne i min viden, og jo mere kommer vejledningen til at antage karakter af procesvejledning.

Jeg plejer at få mange henvendelser omkring specialevejledning – og som regel flere, end jeg rent faktisk kan vejlede. For at være så fair som muligt, accepterer jeg forespørgsler om vejledning efter først-til-mølle-princippet, så jo tidligere du kontakter mig (pr. mail), jo større sandsynlighed er der for at få mig som vejleder.

Hvad vi forventer af hinanden

Jeg forventer ikke, at du nødvendigvis har et helt klart projekt, når du 1. gang henvender dig omkring vejledning, eller når vi mødes 1. gang. Men jeg forventer, at du allerede der har gjort dig nogle overvejelser om, hvad du vil skrive om, hvordan du kan gribe det an, og hvad du vil med det.

Undervejs i processen forventer jeg, at du er indstillet på åbent og gensidigt respektfuldt at diskutere svaghederne og de ømme punkter i det, du laver. Det kan være hårdt at skulle forholde sig til, at resultatet af ens hårde arbejde godt kunne være bedre – men det er netop ved at gøre det, at specialet rent faktisk bliver bedre. Derudover forventer jeg, at du arbejder flittigt og seriøst med specialet fra start til slut; jeg kan kun yde mit bedste, når du også gør det, og jeg er generelt ambitiøs på mine studerendes vegne.

Jeg vejleder og udfordrer dig, jeg foreslår litteratur og giver feedback, og jeg gør, hvad jeg kan, for at få det bedst mulige speciale ud af dig. Men jeg

fortæller dig ikke, hvad du skal gøre, eller hvordan du skal gøre det, for det er *dit* speciale og *dit* ansvar.

Arbejdsbyrde

At skrive speciale er et fuldtidsarbejde. Så det er den arbejdsbyrde, jeg som udgangspunkt forventer af dig. Jeg har fuld forståelse for, at man kan have arbejde, familieforpligtelser, sygdom, hobbies og alt muligt andet ved siden af specialet – men det ændrer ikke ved normeringen og ved, at jeg regner med en fuldtidsindsats fra din side. Selvfølgelig kan jeg tage hensyn i vejledningsprocessen, når vi har afstemt forventningerne, men alle specialer vil i sidste ende blive bedømt på lige vilkår.

Ambitionsniveau

Det er altid en god idé af afklare, hvad ambitionsniveauet for specialet er. Jeg vil derfor gerne vide, hvad du vil med det. Skal det bare overstås, så du kan komme væk fra ITU og ud på arbejdsmarkedet? Skal du bruge det til at køre dig selv i stilling til et bestemt arbejde? Vil du gerne blive klogere på et nyt emne eller afprøve nogle metoder, du ikke kendte i forvejen? Har du ambitioner om en ph.d. bagefter? Eller er det først og fremmest læreprocessen og det at vise, at du faktisk kan gennemføre et større akademisk arbejde, der er vigtigst? Lige meget hvad, er det godt for mig at vide hvad, du har øjnene rettet imod, fordi jeg naturligvis i et vist omfang kalibrerer min vejledning efter det.

Dermed dog ikke sagt, at jeg kan garantere dig en specifik karakter. Det hverken vil eller skal jeg kunne – men når først specialekontrakten er underskrevet, er jeg på din side med det bedst mulige resultat som mål.

Vejledningss møder

Jeg plejer at mødes med mine specialestuderende omtrent hver 3-4. uge. Planlægningen af disse møder foregår almindeligvis på den måde, at jeg via en Doodle stiller vejledningstider til rådighed for alle mine specialestuderende, der så booker sig ind dér. *Det er dit eget ansvar at få vejledning; bortset fra at stille tider til rådighed, tager jeg ikke initiativ til det.* På vejledningss møderne kan vi diskutere det, du ønsker, og det, jeg er blevet opmærksom på ved evt. at læse noget af din tekst (jf. nedenfor).

Vejledningss møder foregår som udgangspunkt på mit kontor på ITU (5D18) men kan undtagelsesvist foregå via Skype (det gælder eksempelvis i de perioder, hvor jeg er i udlandet). Møderne varer som regel 30-60 minutter.

Vort 1. møde er uforpligtende i den forstand, at vi her kan have en åben diskussion om dit specialeemne og om, hvordan processen skal være. Det er her, vi kan få udstukket retningen på specialet og så småt komme i gang. Jeg har sat 30 minutter af til dette møde. Jeg forventer ikke, at du har et helt grydeklart speciale-projekt klart på dette tidspunkt – men tre arbejdsdage

før mødet vil jeg meget gerne have en tekst på omtrent en side, hvor du kort skitserer specialet, som du ser det (gerne løse overvejelser og spørgsmål).

Det 1. møde er også en lejlighed til lige at føle hinanden på tænderne og fornemme, om det personlige og faglige match er rigtigt. Hvis det er det, er alt godt. Men hvis du efter mødet egentlig hellere vil have en anden vejleder, er det helt i orden, og du kan frit skifte – det bærer jeg ikke nag over, for det 1. møde *er* uforpligtende, og det er vigtigt, at du kan fungere sammen med din vejleder.

På vort 2. møde udfyldes specialeplanen (*MSc Thesis Plan*), som er en formalisering af vor gensidige forventningsafstemning. Senest omkring semesterstart skal du desuden føje dit speciale til projektbasen – her beskriver du specialet og din metodiske tilgang og overvejelser, og nu fanger bordet med hensyn til emne og vejleder.

Omkring semesterstart holder jeg et fælles vejledningsmøde for alle mine specialestuderende, hvor vi vender de ting, som er fælles for alle. Det giver mere tid til at koncentrere os om *dit* speciale, når vi holder møder på tomands-hånd – og det giver dig en referencegruppe af personer, der er i samme situation som dig og skal igennem samme forløb over de kommende måneder.

Gennemlæsning af tekst

Inden for rimelighedens grænser læser jeg gerne udkast til tekst igennem og giver feedback på dem. Der er dog nogle begrænsninger: 1) Jeg læser kun de samme afsnit én gang. 2) Jeg skal have teksten samt en dagsorden for mødet senest tre arbejdsdage før vort møde (pr. mail og teksten i vedhæftet .pdf-fil). 3) Jeg læser maksimalt 25 procent af specialets tekst – du ved bedst selv, hvilke dele du har mest brug for at få andre øjne på. Og du skal huske, at bare fordi jeg har læst teksten igennem og givet feedback på den, betyder det ikke, at den efterfølgende reviderede tekst nødvendigvis er perfekt.

Formalia-spørgsmål

Det er min erfaring, at der især i perioden op til starten på og hen imod slutningen af speciale-processen dukker en lang række spørgsmål op omkring formalia. I langt de fleste tilfælde får du mest ud af at stille disse spørgsmål direkte til SAP med det samme – jeg er god til det faglige, men tvivlspørgsmål omkring forsider, blanketter, dispensationer og så videre kan andre besvare bedre end jeg.

Kun det færdige speciale bedømmes

Husk, at speciale-processen og det endelige speciale er to forskellige ting, og at det *kun* er sidstnævnte, der bedømmes, når den tid kommer. Du får en karakter på baggrund af det produkt, du afleverer til sidst, og det mundtlige forsvar – ikke for det, der er foregået undervejs i vejledningsprocessen. Det betyder, at vi eksempelvis sagtens kan diskutere alt det, der er svært i, uden at det påvirker den endelige bedømmelse.

Afsluttende bemærkning

At vejlede specialer er en de opgaver, jeg sætter allerstørst pris på i mit arbejdsliv, og det plejer at give et stort udbytte for både mig og mine studerende. Det er hårdt at skrive et speciale, jo, men det er også givende, og ved rejsens afslutning oplever jeg praktisk taget altid tilfredshed.

Et godt speciale bliver som regel endnu bedre gennem god vejledning. Og ligesom det er tilfældet i alle livets andre forhold, er god kommunikation nøglen også til et vellykket vejledningsforløb. Derfor dette dokument.

/Aske Kammer, ITU, marts 2018